

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201708
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201708.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o., Diaľničná 2, Senec, právne zastúpený: PricewaterhouseCoopers Legal, s.r.o., Nám. 1. mája 18, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 39080/2011 zo dňa 12.07.2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/218/2012-95 zo dňa 16. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/218/2012-95 zo dňa 16. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“, príp. „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c) a písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 39080/2011 zo dňa 12.07.2012, ktorým tento zamietol odvolania žalobcu proti piatim rozhodnutiam Colného úradu Trnava (ďalej aj „colný úrad“) zn. 25274/2011-5871 zo dňa 27.10.2011, zn. 25276/2011-5871 zo dňa 27.10.2011, zn. 25278/2011-5871 zo dňa 27.10.2011, zn. 25257/2011-5871 zo dňa 28.10.2011 a zn. 25353/2011-5871 zo dňa 28.10.2011 a súčasne uvedené rozhodnutia Colného úradu v Trnave potvrdil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 prvá veta OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu na účet žalovaného.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania predchádzajúceho jeho vydaniu konštatoval, že preskúmané rozhodnutie je potrebné zrušiť z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu žalovaným, nepostačujúceho pre posúdenie veci a tiež z dôvodu nedostatočného

odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v rámci správneho prieskumu vyhodnotil z obsahu administratívneho spisu skutkové okolnosti predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia a konštatoval zistenia, že žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Colnom úrade v Trnave, Pobočka colného úradu Galanta, päť žiadostí o vrátenie dovozného cla, vymeraného a oznámeného rozhodnutiami v colnom konaní na základe písomných colných vyhlásení. Predmetnými žiadosťami o vrátenie cla zo dňa 05.08.2011, žiadal žalobca o vrátenie dovozného cla podľa čl. 236 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 zo dňa 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov, vymeraného na tovar označený ako „multifunkčná laserová tlačiareň“ v počte (spolu) 9967 ks, ktorý bol v písomnom colnom vyhlásení označený kódom tovaru 8443 31 91 00 podpoložky kombinovanej nomenklatúry (PpKN) spoločného colného sadzobníka. Podľa právneho názoru žalobcu mal byť predmetný tovar zaradený do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8443 31 99 s nulovou sadzbou dovozného cla, a nie do podpoložky 8443 31 91, kde bolo vymerané dovozné clo vo výške 6 %.

Za predmet sporu krajský súd označil právne posúdenie otázky vrátenia dovozného cla, ktoré žalobca zaplatil za dovezené multifunkčné laserové tlačiarne, zároveň konštatujúc, že obaja účastníci konania venovali svoju pozornosť tak v administratívnom, ako aj v súdnom konaní, hlavne otázke nomenklatúrneho zaradenia dovezeného tovaru.

Vo veci sporného zaradenia predmetného tovaru do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry podľa Colného kódexu Spoločenstva, krajský súd zhrnul konanie predchádzajúce vydaniu napádaných rozhodnutí oboch stupňov, podklady a dôvody na ich vydanie deklarované prvostupňovým správnym orgánom a žalovaným. Poukázal na skutočnosť, že colný úrad za účelom odborného posúdenia správnosti nomenklatúrneho zatriedenia tovaru deklarovaného žalobcom vykonal rozsiahle dokazovanie, vyzval žalobcu na doplnenie jeho žiadosti o vrátenie cla v rozsahu, ktorý by umožnil presné posúdenie vlastností a charakteristiky predmetného tovaru a zároveň požiadal o stanovisko príslušné správne orgány. K otázke nomenklatúrneho zatriedenia predmetného tovaru sa vyjadril Colný úrad Bratislava. Otázka správnosti nomenklatúrneho zatriedenia predmetného tovaru bola posúdená tiež odborným útvarom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „Finančné riaditeľstvo SR“) - oddelením nomenklatúry pôvodu tovaru a colnej kontroly, odboru colného.

Krajský súd po vyhodnotení postupu žalovaného konštatoval, že tento pri posudzovaní nomenklatúrneho zatriedenia deklarovaného tovaru vychádzal zo spisového materiálu, zo všeobecných pravidiel na interpretáciu kombinovanej nomenklatúry, ktoré vyplývajú z harmonizovaného systému colného sadzobníka, opisu a číselného označovania tovaru zo znenia príslušných položiek, podpoložiek, poznámok k triedam a kapitolám colného sadzobníka, ako aj z textov a vysvetliviek harmonizovaného systému a kombinovanej nomenklatúry v znení platnom v čase dovozu predmetného tovaru a tiež vychádzal z príslušných právnych predpisov vrátane súdnych rozhodnutí.

Odhliadnuc od uvedených zistení prvostupňového súdu ohľadne spornej otázky nomenklatúrneho zaradenia dovezeného tovaru, tento, s poukazom na čl. 235 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva v platnom znení (ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“) a s poukazom na čl. 236 bod 1 a bod 2 citovaného nariadenia, za prioritné meritum v tomto prípade označil skúmanie otázky dodržania lehoty na vrátenie cla v zmysle vyššie citovaného nariadenia Rady. Článok 236 ods. 2 Colného kódexu Spoločenstva obmedzuje vrátenie cla lehotou troch rokov.

V tejto súvislosti dal krajský súd do pozornosti rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) zo dňa 14.06.2012 vo veci C-533/10, ktorého predmetom je návrh podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) na začatie prejudiciálneho konania o výklade článku 236 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 zo dňa 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú.V. ES L 302, s 1/ zmeneného a doplneného nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo dňa 16.11.2000. Súdny dvor rozhodol, že trojročná lehota sa javí ako

primeraná (viď rozsudky zo dňa 17.11.1998, Aprile, C-228/96, Dánske Slagterier, C-445/06 zo dňa 15.04.2010, Barth, C-542/08).

Podľa krajského súdu primeraná premlčacia lehota, bez ohľadu na to, či bola stanovená vnútroštátnym právom alebo právom Európskej únie, je výrazom právnej istoty oboch zúčastnených strán tohto konania. Preto považuje prvostupňový súd za nevyhnutné najprv vyriešiť otázku včasnosti uplatnenia práva žalobcu a až následne venovať pozornosť technickým otázkam zatried'ovania tovaru.

Krajský súd vzal do pozornosti skutočnosť, že z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé, kedy bola dlžná suma cla dovozcom oznámená, ani to, či sa vôbec colný úrad otázkou plynutia lehôt zaoberal. Uvedené zistenia označil krajský súd za dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

Zároveň prvostupňový súd v súvislosti s nomenklatúrnym zaradením predmetného tovaru prikázal, aby žalovaný po vyriešení otázky včasnosti uplatnenia práva na vrátenie zaplateného cla žalobcom, nariadil vo veci znalecké (odborné) dokazovanie ohľadom správnosti zaradenia predmetných výrobkov do nomenklatúrneho zatriedenia (§ 250j ods. 7 OSP).

Namietané spojenie vecí pred odvolacím orgánom do spoločného konania v rámci hospodárnosti konania, krajský súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 3 OSP nepovažoval za také procesné pochybenie žalovaného, ktoré by spôsobilo nesprávnosť jeho rozhodnutia, pretože vo všetkých piatich prípadoch išlo o skutkovo aj obsahovo zhodné odvolania.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a aby žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania. Zároveň petítom odvolania požiadal, aby v tejto veci bolo rozhodnuté po nariadení a vykonaní pojednávania pred odvolacím súdom.

Podľa žalovaného napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k obom dôvodom zrušenia žalobou napadnutého správneho rozhodnutia.

Skúmanie dodržania lehoty na vrátenie cla, určenej Colným kódexom Spoločenstva, žalovaný považuje za neopodstatnené, najmä z dôvodu, že takáto námietka nebola žalobcom v preskúmanom správnom konaní, ani v žalobe vznesená. Preto podľa žalovaného, poukazujúceho na znenie § 250j ods. 1 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c) a písm. d) OSP, zrušenie napadnutého rozhodnutia krajským súdom je postupom súdu nerešpektujúcim medze žaloby, pričom na rozhodnutie uvedeným spôsobom taktiež neboli splnené podmienky podľa § 250j ods. 3 OSP. Žalovaný má za to, že prvostupňový súd nebol oprávnený zrušiť napadnuté rozhodnutie z iného dôvodu, než z dôvodu uvedeného v žalobe.

Dôvody nevyhovenia žiadosti žalobcu na vrátenie cla správnymi orgánmi oboch stupňov sa podľa žalovaného netýkajú plynutia lehoty na podanie predmetnej žiadosti. Žalovaný vo vzťahu k tejto otázke tiež uviedol, že tlačivá písomných colných vyhlásení (JCD), ako aj ďalšie colné, sprievodné a iné doklady týkajúce sa jednotlivých dovozných prípadov obsahujú časové informácie o oznámení colného dlhu a sú súčasťou spisového materiálu predloženého na súdne konanie.

V súvislosti s vytknutým neskúmaním dodržania lehoty na podanie žiadosti o vrátenie cla žalovaný doplnil vysvetlenie postupu colných orgánov po podaní žiadosti na vrátenie cla. Splnenie procesných podmienok na podanie, resp. prijatie žiadosti o vrátenie cla, skúma colný úrad už pri jej podaní s tým, že o žiadosti, ktorá nie je podaná v určenej lehote alebo oprávnenou osobou, nemôže byť kladne rozhodnuté a v takom prípade nie je dôvod na skúmanie ďalších, už odborných otázok takejto oneskorene alebo neoprávnenou osobou podanej žiadosti. Ak je žiadosť o vrátenie cla podaná včas a oprávnenou osobou,

colný úrad ju prijme, preskúma a rozhodne o nej v zmysle príslušných zákonných ustanovení a skutkového stavu vecí. V opačnom prípade by colný úrad vo veci nezačal konanie a nevydal rozhodnutie, kde žiadosti účastníka konania nevyhovelo z odborných dôvodov týkajúcich sa nomenklatúrneho zatriedenia tovaru.

Podľa žalovaného, konštatovanie včasnosti podania žiadosti o vrátenie cla, nie je nevyhnutnou náležitou odôvodnenia v písomnom vyhotovení rozhodnutia colného orgánu.

Požiadavku znaleckého dokazovania pre potreby nomenklatúrneho zaradenia tovaru žalovaný označil za neopodstatnenú. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že právne poriadky Európskej únie a Slovenskej republiky možnosti znaleckého dokazovania za účelom nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru do príslušnej položky, resp. podpoložky Colného sadzobníka, nepoznajú. Podľa žalovaného súdny znalec z odboru elektrotechniky môže síce posúdiť technické vlastnosti dovážaného tovaru označeného ako „multifunkčné tlačiarne“, ale nemôže posúdiť otázku jeho zaradenia do príslušnej podpoložky Colného sadzobníka. V predmetnom prípade však nebola sporná žiadna technická otázka týkajúca sa dovážaného tovaru, ale to, akým spôsobom majú byť príslušné, obom stranám známe, technické parametre a vlastnosti predmetného tovaru interpretované pri jeho zatriedovaní do príslušnej položky, resp. podpoložky colného sadzobníka s dopadom na výšku colnej sadzby uvalenej na dovážaný tovar.

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že za účelom odborného posúdenia správnosti nomenklatúrneho zatriedenia tovaru deklarovaného účastníkom konania vykonal prvostupňový colný orgán rozsiahle dokazovanie. Výzval žalobcu na doplnenie jeho žiadostí o vrátenie cla v rozsahu umožňujúcom presné posúdenie vlastností a charakteristiky predmetného tovaru. Zároveň požiadal o stanovisko oddelenie colných taríf Colného úradu Bratislava. Zákonnosť tohto postupu vyplýva z ustanovenia § 10 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého Colný úrad Bratislava je oprávnený vydávať záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru v zmysle článku 12 Colného kódexu spoločenstva v spojení s § 16 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „colný zákon“) a je tak v zmysle zákona jedinou autoritou oprávnenou kvalifikovane sa vyjadrovať k otázkam nomenklatúrneho zatriedenia tovaru.

III.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

Oba dôvody, na základe ktorých krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalobcu, sú procesnej povahy. Žalobca sa domnieva, že uvedené procesné vady mohli mať vplyv na správnosť zatriedenia tlačiarne, a preto je potrebné nariadiť konanie, v ktorom nezávislá osoba (expert alebo súd) posúdi nomenklatúrne zaradenie uskutočnené colnými orgánmi.

Žalobca podaním vyjadrenia k odvolaniu zároveň zdôraznil platnosť argumentov uvedených v administratívnom konaní pred colnými orgánmi a neskôr v žalobe a na ústnom pojednávaní v konaní pred krajským súdom, pričom v tejto súvislosti poukázal najmä na nasledovné argumenty:

1. v preskúmanom rozhodnutí žalovaný neposudzoval základnú skutočnosť rozhodujúcu pre zatriedenie, a to, či majú multifunkčné tlačiarne kopírovaciu funkciu ako hlavnú funkciu alebo nie, a preto sa žalobca domnieva, že zistenie skutkového stavu žalovaným je nedostatočné na posúdenie veci;
2. žalovaný nezohľadnil vývoj zatriedovania predmetného tovaru a ich začlenením do podpoložky 8443 31 91 s dovozným clom vo výške 6 % nerešpektoval všeobecný princíp, podľa ktorého aj po zmene v nomenklatúre musí byť na rovnaké tovary aplikovaná rovnaká colná sadzba ako pred zmenou nomenklatúry, preskúmané rozhodnutie preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci;
3. žalobca sa pridŕža argumentov uvedených v žalobe a naďalej zastáva názor, že tlačenie predstavuje hlavnú funkciu a preto multifunkčné tlačiarne mali byť klasifikované pod podpoložku kombinovanej nomenklatúry 8443 31 99 s dovozným clom vo výške 0 % namiesto ich klasifikovania pod podpoložku

8443 31 91 s dovozným clom vo výške 6 %.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 7 ods. 2 vety druhej Ústavy SR právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa čl. 12 bodov 1 až 5 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 zo dňa 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva:

1. Colné orgány vydávajú záväzné tarifné informácie na základe písomnej žiadosti, pričom konajú v súlade s postupom výboru.

2. Záväzné tarifné informácie sú pre colné orgány záväzné vo vzťahu k držiteľovi informácií len čo sa týka nomenklatúrneho zaraďovania tovaru.

Záväzné tarifné informácie sú pre colné orgány záväzné len čo sa týka tovaru, ohľadom ktorého sú splnené colné formalities následne po dni, keď tieto orgány poskytnú dané informácie.

3. Držiteľ takýchto informácií musí dokázať, že deklarovaný tovar zodpovedá v každom ohľade tovaru popísanému v informáciách.

4. Záväzné tarifné informácie sú platné na dobu šiestich rokov odo dňa vydania. Ako výnimka z článku 8 sú zrušené tam, kde sú založené na nesprávnych alebo neúplných informáciách zo strany žiadateľa.

5. Záväzné tarifné informácie strácajú platnosť:

a) tam, kde sa prijalo nariadenie a informácie už nezodpovedajú právnym predpisom ustanoveným týmto nariadením;

b) tam, kde už nie sú kompatibilné s výkladom jednej z nomenklatúr uvedených v článku 20 buď na

úrovni spoločenstva z dôvodu zmeny a doplnenia kombinovanej nomenklatúry, alebo z dôvodu rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo na medzinárodnej úrovni z dôvodu klasifikačného stanoviska alebo zmeny a doplnenia vysvetľujúcich poznámok k nomenklatúre Harmonizovaného komoditného popisného a kódovacieho systému prijatých Radou pre colnú spoluprácu; v tomto prípade je dňom, kedy záväzné tarifné informácie strácajú platnosť deň uverejnenia spomínaných opatrení alebo v prípade medzinárodných opatrení, deň oznámenia Komisie, v sérii „C“ Úradného vestníka Európskych spoločenstiev;

c) tam, kde je držiteľovi poskytnuté oznámenie o ich odvolaní, zrušení alebo zmene a doplnení.

Podľa § 10 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov Colný úrad Bratislava vydáva záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru a záväzné informácie o pôvode tovaru; túto pôsobnosť vykonáva na celom území Slovenskej republiky.

Podľa článku 5 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 620/2011 zo dňa 24. júna 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, keďže odporúčania v správach prijatých orgánom WTO na urovnávanie sporov majú iba následný (prospektívny) účinok, toto nariadenie by nemalo mať spätnú (retroaktívnu) účinnosť, ani by sa so spätnou účinnosťou nemal poskytovať výklad usmernenia. Keďže nemôže byť vykonávané tak, aby poskytovalo výklad usmernenia pri zatriedovaní tovaru, ktorý bol prepustený do voľného obehu pred 1. júlom 2011, nemalo by slúžiť ako základ na refundáciu akéhokoľvek cla, ktoré bolo uhradené pred týmto dátumom.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že vo vzťahu k posúdeniu včasnosti podania žiadosti na vrátenie cla a k uloženiu povinnosti znalecky dokazovať a posúdiť tak správnosť nomenklatúrneho zatriedenia predmetného tovaru pod podpoložku kombinovanej nomenklatúry 8443 31 91 00 spoločného colného sadzobníka, sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa len nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

Podstatou sporu v danej veci je priznanie, resp. nepriznanie práva žalobcu na vrátenie cla zaplateného za tovar prepustený do colného režimu voľný obeh, v priebehu augusta 2008, na základe piatich žiadostí o jeho vrátenie, podaných žalobcom na príslušný colný úrad dňa 05.08.2011.

Z ustanovenia článku 236 bodu 2 Colného kódexu Spoločenstva vyplýva, že právo na vrátenie dovozného alebo vývozného cla zaplateného v čase, kedy toto podľa právnych predpisov nebolo dlžné, je koncipované ako preklúzia, t. j. toto právo zaniká jeho neuplatnením v zákonom stanovenom čase, pričom na zánik takéhoto práva sa prihliada ex offio, z úradnej povinnosti. V danom prípade je to v lehote troch rokov odo dňa, kedy bola suma tohto cla oznámená dlžníkovi.

Sumu colného dlhu je možné dlžníkovi oznámiť dorúčením písomného vyhotovenia rozhodnutia podľa § 36 colného zákona (§ 53 ods. 1 colného zákona) alebo v prípade podania ústneho colného vyhlásenia alebo podania colného vyhlásenia na tovar dovážaný v poštovej preprave možno sumu colného dlhu zapísanú do účtovnej evidencie oznámiť dlžníkovi ústne (§ 53 ods. 2 colného zákona).

Vzhľadom na značný časový odstup od prepustenia predmetného tovaru do colného režimu voľného obehu do podania pomerne veľkého počtu žiadostí o vrátenie zaplateného dovozného cla žalobcom, bolo namieste, aby prvostupňový colný orgán v odôvodnení napadnutých rozhodnutí aspoň zmienkou, príp. komentárom včasnosti podania predmetných žiadostí o vrátenie cla vyjadril splnenie časovej podmienky na uplatnenie tohto práva, a to bez ohľadu na dôvody nevyhovenia žiadosti o vrátenie zaplateného cla.

Vo vzťahu k nariadenému znaleckému dokazovaniu krajským súdom, odvolací súd dodáva, že Colný úrad Bratislava podal stanoviská k nomenklatúrnemu zatriedeniu tovaru až na žiadosť prvostupňového colného orgánu v rámci colného konania o žiadosti žalobcu na vrátenie zaplateného cla, teda nie na

žiadosť žalobcu ako deklaranta pred prepustením predmetného tovaru do požadovaného colného režimu, teda v čase pred jeho dovezením na územie Slovenskej republiky a určením sumy cla. Uvedené stanovisko nenahrádza záväznú informáciu o nomenklatúrnom zatriedení tovaru vydanú v súlade s článkom 12 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 ustanovujúceho Colný kódex Spoločenstva.

Je možné prisvedčiť argumentu žalovaného ohľadne oprávnenia Colného úradu Bratislava podľa § 10 zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve vydávať záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, čo je zákonná úprava kompatibilná s obsahom článku 12 Colného kódexu Spoločenstva, avšak s prihliadnutím na okolnosti preskúmaného colného konania a jeho štádium, v ktorom bolo toto stanovisko k nomenklatúrnemu zatriedeniu podané, nie je možné z neho vychádzať, nakoľko nie je pre tento prípad záväzné. Takéto stanovisko by bolo záväzné, ak by bola dodržaná postupnosť podľa čl. 12 Colného kódexu Spoločenstva a zatriedenie by stratilo záväznosť len, ak by nastali skutočnosti predpokladané bodmi 4 a 5 čl. 12 Colného kódexu Spoločenstva.

Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca pred dovezením predmetného tovaru na územie Slovenskej republiky požiadal o vydanie záväzného stanoviska v súvislosti nomenklatúrnym zatriedením predmetného tovaru postupom podľa čl. 12 Colného kódexu Spoločenstva.

Preto je v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu, znaleckým dokazovaním posúdiť technické parametre predmetného tovaru a podradiť ho pod príslušný opis podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8443 colného kódexu.

Napriek vyššie uvedeným dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného, je potrebné, vzhľadom na ťažiskovú argumentáciu žalobcu a ďalší možný postup v nasledujúcom správnom konaní, venovať pozornosť aj právnym záverom vyplývajúcim z rozsudku Súdneho dvora C-361/11 zo dňa 17. januára 2013.

Z obsahu administratívneho spisu a žaloby vyplývajú hlavné dôvody, na ktorých žalobca postavil svoj nárok na vrátenie zaplateného cla. Predovšetkým sa v súvislosti s nomenklatúrnou klasifikáciou multifunkčných tlačiarň odvolával na závery rozsudkov Európskeho súdneho dvora v spojených veciach Kip Europe SA (C-362/07) a Hewlett Packard International SARL (C-363/07, body 45 a 46 rozsudku) a vo veci Ikegami Electronics (Europe) GmbH (C-467/03), z ktorých vyvodil názor Európskeho súdneho dvora, že je potrebné zvážiť kritériá ako rýchlosť tlače a kopírovania, prítomnosť podávača listov alebo zásobníkov na papier a na základe uvedeného určiť pomer funkcie kopírovania k ostatným funkciám dovážaného tovaru, t. j. či je kopírovanie funkciou sekundárnou alebo určujúcou charakter výrobku. Obzvlášť s poukazom na vyššie uvedený rozsudok Ikegami C-467/03 (bod 23 rozsudku) žalobca uviedol, že konečné použitie výrobku môže byť použité ako objektívna charakteristika, na základe ktorej je produkt klasifikovaný. Z uvedeného dôvodu žalobca zdôrazňoval skutočnosť, že multifunkčné tlačiarne sa predávajú spotrebiteľom a malým podnikom, kde sú pripojené k počítačom alebo sieťam a sú primárne používané ako tlačiarne.

Ďalšou premisou, z ktorej žalobca vychádzal, bol vývoj harmonizovaného systému Spoločného colného sadzobníka na základe legislatívnych zmien, nariadením Komisie (ES) č. 1031/2008 zo dňa 19. septembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 zo dňa 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, na základe ktorého boli multifunkčné tlačiarne, ako zariadenia používajúce elektrostatické tlačové zariadenia so schopnosťou produkcie 12 strán za minútu, zaradené pod podpoložku colného sadzobníka č. 8443 31 91, zaťaženie 6 % sadzbou dovozného cla. V súvislosti s uvedenou zmenou v nomenklatúrnom zatriedení multifunkčných tlačiarň, s dopadom na výšku colnej sadzby, žalobca poukázal na závery obsiahnuté v rozhodnutí Orgánu na riešenie sporov (DSB) v rámci Svetovej obchodnej organizácie WT/DS375, WT/DS376 a WT/DS377, konštatujúcim nesúlad aplikácie harmonizovaného systému EÚ so záväzkami vyplývajúcimi z Dohody o informačných technológiách (ITA) a článku II, pododsek 1, písmeno b Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT).

Na základe vyššie uvedeného žalobca odvodil svoje právo na vrátenie zaplateného cla za predmetný tovar od skutočnosti, že od zavedenia zmien v kombinovanej nomenklatúre, multifunkčné tlačiarne sú zaradené do položky 8443 31 91 a clo vo výške 6 % je vyberané pri dovoze týchto výrobkov v rozpore s ITA a v rozpore s princípmi GATT, pretože vedie k zvýšeniu cien na presne rovnaké výrobky, na ktoré sa pred zavedením zmien vzťahovala 0 % sadzba dovozného cla.

Odvolací súd z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného zistil, že tento sa uvedenými námietkami žalobcu zaoberal. Na stranách 4 a 5 napadnutého rozhodnutia uviedol dôvody zaradenia predmetného tovaru do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8443 31 91 colného sadzobníka, okrem iného aj s odkazom na znenie vysvetliviek kombinovanej nomenklatúry k PpKN 8443 31 91 podľa ktorých, okrem znenia vysvetliviek HS k položke HS 8443, časť II, písm. A), ods. 1. tovar zatriedený do tejto PpKN musí spĺňať i nasledovné podmienky:

- Skenovanie prebieha buď pomocou digitálneho, alebo optického systému.
- Elektrostatický tlačiarenský stroj funguje rovnako ako elektrostatická tlačiareň.
- Okrem funkcie kopírovania majú prístroje tejto podpoložky aj funkciu faxu a tlačiarne.
- Do tejto položky nepatria prístroje, ktoré tlačia výtlačky pomocou atramentových náplní alebo tepelnej tlačiarne (podpoložka 8443 31 99).

Zároveň žalovaný v napadnutom rozhodnutí (na stranách 5 a 6) reagoval na žalobcom namietané zmeny v nomenklatúrnom zaradení multifunkčných tlačiarň v súvislosti s prijatím nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008 zo dňa 19. septembra 2008 a následných úniových legislatívnych zmien vyvolaných v súvislosti s intervenciou Svetovej obchodnej organizácie (ďalej aj „WTO“) na základe záverov jej orgánu na riešenie sporov zo dňa 21. septembra 2010, z ktorých okrem iného vyplýva, že Európska únia konala v rozpore so Všeobecnou dohodou o clách a obchode 1994 (GATT 1994), a to menej priaznivým sadzobným zaobchádzaním, než sa ustanovuje v sadzobných záväzkoch, vo vzťahu k niektorým výrobkom informačných technológií prijatých Európskou úniou podľa dohody o informačných technológiách (ITA).

V súvislosti s uvedeným žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal na nápravu vyššie konštatovaného právneho stavu prostredníctvom vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 620/2011 zo dňa 24.06.2011, účinného dňa 1. júla 2011. Z uvedeného vykonávacieho nariadenia vyvodil záver ohľadom jeho účinnosti: „... keďže odporúčania v správach prijatých orgánom WTO na urovnávanie sporov majú iba následný (prospektívny) účinok, toto nariadenie by nemalo mať spätnú (retroaktívnu) účinnosť, ani by sa so spätnou účinnosťou nemal poskytovať výklad usmernenia. Keďže nemôže byť vykonávané tak, aby poskytovalo výklad usmernenia pri zatriedovaní tovaru, ktorý bol prepustený do voľného obehu pred 01.07.2011, nemalo by slúžiť ako základ na refundáciu akéhokoľvek cla, ktoré bolo uhradené pred týmto dátumom. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 620/2011 z 24.06.2011 nadobúda účinnosť 01.07.2011, pričom nemá ani spätný účinok, ani so spätnou platnosťou neposkytuje výkladové usmernenie.“ Na základe uvedeného žalovaný v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k požiadavkám žalobcu dôvodil, že „V prejednávanej právnej veci, kde bol dovoz multifunkčných laserových tlačiarň vykonaný v roku 2008, nie je možné uplatňovať zmenu nomenklatúry a jej samotný výklad podľa znenia Vykonávacieho nariadenia Komisie, ktoré nadobúda účinnosť až od 01.07.2011.“

Odvolací súd taktiež z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca v odvolaniach podaných proti prvostupňovým rozhodnutiam colného orgánu, okrem vyššie uvedených námietok týkajúcich sa nesprávneho nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru, poukázal na prebiehajúce prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom č. k. C-361/11, týkajúce sa zaradenia (klasifikácie) multifunkčných tlačiarň. Vzhľadom k tomu, že žalobca považoval otázky prejednávané pred Súdnym dvorom za dôležité pre tento prípad, požiadal žalovaného o prerušenie správneho konania do skončenia prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom.

Žalovaný v odvolacom správnom konaní žalobcovi v požiadavke prerušenia správneho konania nevyhovel s odôvodnením, že v prípade veci C-361/11, vedenej pred Súdnym dvorom, sa ešte

právoplatne nerozhodlo a uvedený rozsudok tak nemôže byť ani podporne dôkazom použiteľným v prebiehajúcom správnom konaní.

V priebehu konania o správnej žalobe pred Krajským súdom v Bratislave sa vyššie uvedené prejudiciálne konanie skončilo vnesením rozsudku Súdneho dvora (prvá komora), č. k. C-361/11 zo dňa 17. januára 2013. Z jeho obsahu dal žalobca do pozornosti krajskému súdu (návrhom na pokračovanie v konaní, č. l. 82 súdneho spisu) na podporu svojej argumentácie k meritu veci výňatok bodu 42 rozsudku: „treba (...) preskúmať, či (...) tlačiarne mali byť vzhľadom na ich charakteristiky a objektívne vlastnosti zaradené pred 1. januárom 2007 do podpoložky 8471 60 20 alebo do podpoložky 9009 12 00 KN“. Uvedenú citáciu žalobca označil za stanovisko Súdneho dvora k dôležitosti zohľadnenia vývoja klasifikácie multifunkčných tlačiarňí pred rokom 2007. Podľa žalobcu uvedeným rozhodnutím tak Súdny dvor potvrdil, že pre klasifikáciu multifunkčných tlačiarňí po zavedení zmien v kombinovanej nomenklatúre je potrebné skúmať zaradenie predmetných tlačiarňí v období pred rokom 2007.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že návrhom žalobcu na prerušenie súdneho konania (č. l. 71 súdneho spisu), z dôvodu prebiehajúceho konania vo veci C-361/11 pred Súdny dvorom, sa krajský súd nezaoberal a po skončení prejudiciálneho konania sa taktiež nezaoberal obsahom uvedeného rozsudku Súdneho dvora a jeho výkladom k relevantným právnym otázkam, ktoré súvisia i s prejednávanou vecou.

Vo vyššie uvádzaných súvislostiach odvolací súd poznamenáva, že holandský súd (Rechtbank) v Haarleme v konaní C-361/11 postúpil štyri otázky na Súdny dvor, týkajúce sa zaradenia (klasifikácie) multifunkčných tlačiarňí.

Štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd Holandska pýtal: „Je na základe tvrdení Rechtbank uvedených... colná sadzba vo výške 6 % podľa položky KN 8443 31 91 v zmysle nariadenia č. 1031/2008(1) platná, ak ide o multifunkčné prístroje, ktoré sa v súlade s pokynmi Súdneho dvora v spojených veciach C-362/07 a C-363/07 mali zaradiť do položky KN 847160 20, pokiaľ boli dovezené pred 1. januárom 2007?“

Poznámka pod čiarou znela: „1) Nariadenie Komisie (ES) č. 1031/2008 z 19. septembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (U. v. EU L 291, s. 1).“

V súvislosti s časovými účinkami interpretácie únievého práva Súdny dvorom, odvolací súd poukazuje na právne závery Súdneho dvora, podľa ktorých ním podaný výklad únievého ustanovenia objasňuje zmysel a pôsobnosť tohto ustanovenia od okamihu, kedy dané ustanovenie nadobudlo platnosť. Z toho vyplýva, že takto interpretované ustanovenie musia vnútroštátne súdy aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli alebo boli založené pred vnesením prejudiciálneho rozsudku, ak sú samozrejme splnené všetky ostatné podmienky na podanie návrhu na začatie konania podľa vnútroštátneho práva [(61/79, Denkavit, 27.3.1980, Zb. s. 1205, bod 16; 24/86, Blaizot, 2.2.1988, Zb. s. 379, bod 27) - Michael Siman a Miroslav Slašťan, Súdny systém Európskej únie, 3. vydanie, str. 361].

„Vo výnimočných prípadoch môže Súdny dvor určiť, že fyzické alebo právnické osoby sa nemôžu dovolávať priameho účinku interpretovaného únievého ustanovenia, ak ním odôvodňujú svoje nároky, ktoré im vznikli pred vnesením prejudiciálneho rozsudku, s výnimkou ak sa konanie o týchto nárokoch založených na interpretovanom únievom ustanovení už začalo (61/79, Denkavit, 27.3.1980, Zb. s. 1205, bod 17). To znamená, že na vnútroštátne súdne alebo správne konania, ktoré v čase vynesenia prejudiciálneho rozsudku už prebiehajú, sa výnimka nevzťahuje a tieto konania sa i naďalej spravujú zásadou retroaktívnej aplikácie výkladu práva Únie.“ (Michael Siman a Miroslav Slašťan, Súdny systém Európskej únie, 3. vydanie, str. 362).

O meritornej súvislosti právnych otázok v prejednávanej veci s otázkami kladenými Súdnemu dvoru napovedá aj skutočnosť, že tento v rámci svojej právomoci preformuloval otázky kladené vnútroštátnym súdom do potreby interpretácie a určenia záväznosti relevantnej časti nariadenia Komisie (ES) č.

1031/2008, (body 36 až 38 rozsudku Súdneho dvora C-361/11):

„V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že svojimi štyrmi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa tento vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nariadenie č. 1031/2008 platné v rozsahu, v akom do podpoložky 8443 31 91 KN zaraďuje multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v spore vo veci samej, ktoré majú funkciu kopírovania, pozostávajú z modulu laserovej tlačiarne a modulu skenera a boli prepustené do voľného obehu v apríli 2009. (36)

V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že je nesporné, že ku dňu prepustenia do voľného obehu sa multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v konaní vo veci samej, zaradili do podpoložky 8443 31 91 KN, na ktorú sa vzťahuje clo vo výške 6 %. (37)

Na druhej strane treba konštatovať, že táto podpoložka 8443 31 91 neexistovala v znení KN uplatniteľnom pred 1. januárom 2007. Táto podpoložka bola do KN zavedená nariadením č. 1549/2006 a opäť bola zahrnutá v nariadení č. 1031/2008. (38)“

V súčasnosti sú odvolaciemu súdu známe právne závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora C-361/11 zo dňa 17. januára 2013, preto možno k meritórnej argumentácii žalobcu uviesť nasledovné:

Po oboznámení sa s výrokom a dôvodmi uvedeného rozsudku Súdneho dvora nemožno, bez prihliadnutia na ďalšie súvislosti, prisvedčiť podpornému argumentu žalobcu, poukazujúcemu na stanovisko Súdneho dvora, že pre účely nomenklátúrnej klasifikácie multifunkčných tlačiarňí po zavedení zmien v kombinovanej nomenklatúre Súdny dvor uvedeným rozsudkom potvrdil potrebu skúmania zaradenia predmetných tlačiarňí v období pred rokom 2007.

Žalobcom čiastočne uvádzaná citácia bodu 42 z rozsudku Súdneho dvora C-361/11 je len úvodnou úvahou odôvodnenia samotného rozsudku, vysvetľujúcou nasledujúce myšlienkové uberanie sa Súdneho dvora, ktorým mal dospieť k interpretačnému rozhodnutiu. Preto citácia bodu 42 uvedeného rozsudku sama o sebe nie je spôsobilá podporiť názor žalobcu ohľadne zaradenia predmetného tovaru do podpoložky 8443 31 99 Colného sadzobníka Spoločenstva, s 0 % sadzbou cla. Bez zohľadnenia kontextu a výsledku celej úvahy Súdneho dvora a následného výroku rozsudku, poskytujúceho odpovede na kladené prejudiciálne otázky v súvislosti s interpretáciou predmetnej všeobecne záväznej úniovej normy, nemožno prisvedčiť oprávnenosti žalobcom uplatňovaných nárokov na vrátenie zaplateného cla.

V nasledujúcich bodoch odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora C-361/11 (body 43 až 57), tento uviedol vývoj interpretácie sporného nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008 vo vzťahu k nomenklatúrnemu zatriedovaniu multifunkčných tlačiarňí, okrem iného i poukazom na závery rozsudku Súdneho dvora zo dňa 11. decembra 2008 v spojených veciach Kip Europe a i. (C-362/07 a C-363/07, Zb. s. I-9489), pričom sa zároveň zaoberal nasledujúcim legislatívnym vývojom za účelom úpravy predmetnej kombinovanej nomenklatúry v súvislosti so správou WTO ohľadom menej priaznivého sadzobného zaobchádzania vo vzťahu k niektorým výrobkom informačných technológií prijatých Európskou úniou podľa dohody o informačných technológiách (ITA). V súvislosti s uvedeným najprv Súdny dvor v bode 50 rozsudku dospel k vyriešeniu otázky kompetencie únieho normotvorného orgánu: „V dôsledku toho treba konštatovať, že Komisia tým, že multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v konaní vo veci samej, zaradila do podpoložky 8443 31 91 KN, nezmenila clo vo výške 6 %, ktoré sa na ne uplatňovalo. Táto inštitúcia teda neprekročila svoje právomoci, ktoré jej priznáva článok 9 nariadenia č. 2658/87.(50)“

V nasledujúcich bodoch odôvodnenia (54 a 55 rozsudku) Súdny dvor konštatoval nápravu vyššie uvedeného právneho stavu: „Komisia zohľadnila správy panela WTO tým, že prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 620/2011 z 24. júna 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 166, s. 16). Podľa svojho článku 2 toto nariadenie nadobudlo účinnosť 1. júla 2011.(54)

Podľa odôvodnenia 2 uvedeného nariadenia „by podľa správy panelu WTO digitálne kopírovanie nemalo predstavovať fotokopírovanie podľa GATT 1994 a rýchlosť kopírovania by nemala byť jediným kritériom zatriedenia. Podpoložka 844331 [KN] a príslušná colná sadzba by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť“. Príloha tohto nariadenia tiež stanovuje, že podpoložka

8443 31 91 KN sa vypúšťa.(55)“

Vo vzťahu k posúdeniu oprávnenosti žalobcových námietok, súvisiacich s nomenklatúrnym zatriedením tovaru prepusteného do voľného obehu v priebehu augusta 2008, odvolací súd poukazuje na podstatné závery odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora C-361/11, obsiahnuté v jeho bodoch 59 až 61, obsahujúce odpovede na kladené prejudiciálne otázky i vyjadrenie samotného výroku rozsudku „Okrem toho, hoci nariadenie č. 620/2011 odzrkadľuje vôľu Únie vyhovieť správam panelu WTO vydaným OUS (orgán WTO na urovnávanie sporov - poznámka odvolacieho súdu), na ktoré výslovne odkazuje, toto nariadenie bolo prijaté po tom, ako nastali skutkové okolnosti sporu vo veci samej, a e+na základe svojho článku 2 stráca akýkoľvek retroaktívny účinok (59).

V dôsledku toho za týchto okolností nie je možné retroaktívne sa odvolávať na správy panelu v rámci posudzovania platnosti nariadenia č. 1031/2008 v rozsahu, v akom zaraďuje tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v konaní vo veci samej, do podpoložky 8443 31 91 KN (60).

Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že preskúmanie prejudiciálnych otázok neodhalilo nič, čo by mohlo podľa Súdneho dvora ovplyvniť platnosť nariadenia č. 1031/2008 v rozsahu, v akom toto nariadenie do podpoložky 8443 31 91 KN zaraďuje multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v spore vo veci samej, ktoré majú funkciu kopírovania, pozostávajú z modulu laserovej tlačiarne a modulu skenera a boli prepustené do voľného obehu v apríli 2009.(61)“

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného, s prihliadnutím na skutkovú a vecnú zhodnosť oboch prípadov súvisiacich s nomenklatúrnym zatriedením multifunkčných tlačiarň prepustených v oboch prípadoch do voľného obehu pred 1. júlom 2011, konštatuje, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí výkladom intertemporálneho ustanovenia vykonávacieho nariadenia Komisie č. 620/2011, dospel k jeho rovnakej interpretácii a aplikácii na prejednávaný prípad žalobcu, ako dospel Súdny dvor v odpovedi v rámci konania o predbežnej otázke v prejudiciálnom konaní C-361/11. V danej veci bolo predovšetkým rozhodujúce, že na tovar prepustený do voľného obehu pred účinnosťou nariadenia Komisie č. 620/2011, t. j. pred 01.07.2011, nemožno toto nariadenie aplikovať a clo zaplatené za dovezený tovar, zaradený v roku 2008 do podpoložky 8443 31 91 KN Colného sadzovníka Spoločenstva, nemožno vrátiť.

Avšak uvedený záver, bude možné aplikovať až po doplnení colného konania vyššie uvedeným spôsobom, t. j. preverení včasnosti podania žiadosti o vrátenie zaplateného cla a preverení správnosti nomenklatúrneho zatriedenia predmetného tovaru, a to nezávislým znaleckým dokazovaním. Iba v prípade, že u jednotlivého dovážaného tovaru nezaniklo právo žalobcu na vrátenie zaplateného cla a zároveň tento tovar bude zaradený do podpoložky 8443 31 91 KN, bude možné aplikáciou nariadenia Komisie č. 620/2011 rozhodnúť o nevrátení zaplateného cla.

Najvyšší súd prejednal túto vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť žalobou napadnutých správnych rozhodnutí ako i postupov predchádzajúcich ich vydaniu, kedy je už skutkový stav známy a vyplýva z obsahu administratívneho spisu a dokazovanie sa vykonáva len výnimočne. Pre súd je v rámci správneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí orgánov verejnej správy rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol zistený v správnom konaní a teda bol tu v čase vydania správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 2 OSP).

Vzhľadom na uvedené citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, nutnosť doplnenia colného konania vyššie naznačeným spôsobom a možnosť využitia zásady retroaktívnej aplikovateľnosti právoplatnej interpretácie relevantných ustanovení nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008 na základe rozsudku Súdneho dvora C-361/11 zo dňa 17. januára 2013, použiteľnej vo vzťahu k meritu prejednáwanej veci, najvyšší súd nepovažoval za potrebné vo veci nariadiť pojednávanie (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní ako nedôvodné a také, ktoré nemohli privodiť zmenu výroku napadnutého rozsudku v danej veci, preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 OSP).

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal právo na ich náhradu. Žalobca v lehote podľa § 151 ods.1 veta druhá O.s.p. trovy odvolacieho konania nevyčíslil a keďže podľa obsahu spisu iné trovy než trovy právneho zastúpenia žalobcovi nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.